

Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Nr. 2

Marti, 23 noiembrie 2004

8 PAGINI – GRATUIT

COMITETUL OAMENILOR MUNCII: ION ILIESCU, ADRIAN NĂSTASE, TRAIAN BĂSESCU, DAN VOICULESCU, IOAN TALPEȘ, MIRCEA URSACHE, DANIEL DĂIANU, THEODOR STOLOJAN, VASILE PUȘCAȘ, VICTOR BABIUȘ, OLIVIU GHERMAN, MIRCEA COȘEA, IOAN MIRCEA PAȘCU, IOAN RUS, OCTAV COSMÎNCĂ, VALER DORNEANU, IOAN SOLCAN

IZOLAREA TERMICĂ A ROMÂNIEI, CONTRIBUȚIE DE SEAMĂ LA OPRIREA ÎNCĂLZIRII GLOBALE

CONSILIUL POPULAR AL JUDEȚULUI IAȘI, COMITETUL EXECUTIV

Decizia nr. 72, din februarie 1977 cu privire la gospodărirea
energiei termice și a combustibililor

Comitetul executiv al Consiliului popular al județului Iași;

Avînd în vedere prevederile Decretului 620/1973, cu privire la măsurile de dezvoltare a bazei energetice și de folosire mai judicioasă a combustibililor și energiei;

În scopul gospodării și utilizării raționale a gazelor naturale și combustibililor petrolieri și pentru eliminarea risipei acestora,

DECIDE:

Art. 1. Se stabilesc următoarele temperaturi de încălzire:

– maximum 16°C în halele industriale și alte spații de producție închise;

– maximum 18°C în locuințe, instituții, întreprinderi (alte încăperi decît halele industriale și spațiile productive), unități comerciale și de prestații, hoteluri, unități de alimentație publică, instituții de învățămînt, săli de spectacole, alte spații similare.

Art. 2. Programul zilnic de furnizare a apei calde de consum va fi asigurat după cum urmează:

– la centralele termice de cvartal între orele 6,30–11 și 13–21,30;

– la punctele termice alimentate din rețelele de termoficare, între orele 3–11 și 13–22

Art. 3. Se exceptează de la prevederile art. 1 și 2 spitalele, casele de nașteri, creșele și grădinițele, căminele de copii și de bătrîni.

Art. 4. Cantitățile de gaze naturale și combustibili petrolieri alocate prin plan pentru încălzit pe perioada 18 februarie – 31 martie 1977 se reduc cu 30 la sută.

Art 5. Se aduce la cunoștința consumatorilor că întreprinderile distribuitoare de gaze naturale au primit dispoziție să măsoare zilnic cantitățile de gaze naturale în centralele electrice de termoficare, în centralele termice de zonă și de cvartal, decadal la centrele termice individuale dotate cu contoare diferențiale din instituții și blocuri de locuințe și lunar în instalațiile de încălzire individuală ale populației. În caz de depășire a consumului, unitățile de distribuție, împreună cu comitetul respectiv, birourile executive ale consiliilor populare municipale și orașenești vor lua măsuri pentru recuperarea în ziua următoare în cazul centralelor electrice de termoficare, centralelor termice de zonă și de cvartal și vor stabili grafice de recuperare în decada următoare în cazul centralelor termice individuale din instituții și blocuri de locuințe, respectiv în luna următoare pentru instalațiile

de încălzire individuale ale populației, iar în caz de nerecuperare vor sista livrarea pînă la încadrarea în cota alocată.

(...)

Art. 7. Furnizorii de energie termică, deținătorii de imobile și instalații proprii de încălzire centrală, precum și persoanele fizice și juridice care folosesc gaze naturale sau produse petroliere pentru încălzit sobe, comitetele asociațiilor de locatari, mecanicii de bloc au obligația de a exploata rațional instalațiile de încălzire, pentru a se încadra în cotele de combustibili repartizate și de a nu depăși temperaturile limită stabilite prin prezenta decizie.

În același scop, deținătorii de instalații de încălzire centrală și sobe vor lua măsuri pentru asigurarea etanșeității instalațiilor și de izolare termică a acestora, astfel încît să se evite pierderea de căldură sau agent termic. De asemenea, se vor lua măsuri de etanșare a spațiilor încălzite.

Președinte,

ION ILIESCU

(Flacara Iașului, 25 februarie 1977, p. 2; ION ILIESCU era prim-secretar al CJ Iași al PCR, funcție cumulată pe lângă cea de președinte al Consiliului Popular)

SCORNICEȘTI, VATRĂ DE ISTORIE, LEAGĂN LUMINOS AL ROMÂNIEI

Inscripție la o fotografie

Toamna bătea din aripile ei aurii la mijlocul lui septembrie deasupra dealurilor cotropite fericit de oștirea de aramă a porumburilor bogat roditoare, inscriind lumea Scorniceștilor în sărbătoarea istoriei cu care vremea însemnase vrednic, într-un zăpăc vechi, o vatră de suflet românesc.

În pridvorul casei, doi oameni tineri de tinerețea țării, și casa ca un pahar, cum zice țărănul, curat românească și pridvorul ca un chivot de suflet românesc și ei senini de seninul țării și în ochii lor iubirea ca o lumină a adevărului despre destinul unui popor întreg ieșit, ca ei înșiși, în pridvorul mai binelui. Casa ca un pahar, ocrotitoarea, la rîndul ei, istoria nouă a țării și ei ca doi gospodari tineri de tinerețea țării, înfiorați de bucuria cu care o suflare românească întreagă îi veghea în pridvorul acestei istorii.

Scornicești – septembrie 1979

DINU SARARU ■

LA PANOUL DE ONOARE

(...) Pricepuți navigatori, marinarii flotei noastre comerciale cunosc bine tainele acestei deosebit de frumoase profesii. Comandanți destoinici, cum sînt Liviu Neguț, Constantin Preda, Traian Bănescu (...) și mulți alții se află în primele rînduri ale întrecerii socialiste, pentru buna gospodărire a navelor, reducerea consumului de combustibil, asimilarea de piese de schimb și subansamble, pentru întreținerea în cea mai bună stare de funcționare a navelor.

(Dobrogea nouă, organ al Comitetului Județean Constanța al PCR și al Consiliului Popular Județean, 14 iulie 1984, p. 3)

(Continuare în pagina 5)

ONG-URILE, ÎN SLUJBA IMPERIALISMULUI CAPITALIST

Un „aliat” tot mai activ în căutarea căilor de „evitare” a prerogativelor suveranității în domeniul drepturilor omului îl reprezintă în prezent organizațiile internaționale neguvernamentale (O.N.G.). Nedorind să fie acuzate de atingeri la adresa suveranității, uneori „guvernele sau organizațiile interguvernamentale utilizează O.N.G.-urile ca instrumente discrete ale politicii lor pe teren”. Unele dintre ele pot fi create pentru a îndeplini misiuni pe care guver-

nele nu doresc să le îndeplinească în mod direct sau ca „umbrele” pentru transferul răspunderii deciziilor politice. În acest caz, sîntem în prezența unor O.N.G.-uri inițiate de către stat ca adevărate „submarine” ale acestuia.

ADRIAN NĂSTASE

(Continuare în pagina 2)

DREPTURILE OMULUI, CONCEPT RETROGRAD AL SOCIETĂȚILOR CAPITALISTE, INSTRUMENT DE OTRĂVIRE A CLIMATULUI POLITIC INTERNAȚIONAL

În etapa actuală se manifestă o puternică influență a unor factori economici, culturali și ideologici asupra drepturilor omului, având ca rezultat accentuarea dimensiunilor lor colective.

Formarea unor noi drepturi ale omului reprezintă rezultatul unei situații accentuate a disfuncționalităților ordinii mondiale actuale, sub aspect militar-strategic și economic. Astfel, spre exemplu, cursa înarmărilor, nivelul înarmărilor – mai ales al celor nucleare – pun în primejdie, sub aspect potențial, așa cum a arătat în numeroase rânduri președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, însăși existența oamenilor.

Ca atare, dreptul la viață, la existență nu mai poate fi privit sub dimensiunea sa tradițional internă ci, în primul rând, sub dimensiunea sa internațională, ca drept la pace, printr-o corelație necesară cu procesul dezarmării.

Așa cum arăta președintele Nicolae Ceaușescu, „există, fără îndoială, o strinsă legătură între independența națională și libertatea individuală. Privind lumea de astăzi, constatăm că atunci când un popor nu este pe deplin independent, nu se poate asigura nici libertatea individuală.” (Nicolae Ceaușescu, interviu acordat ziarului *Le Figaro*, 30 august 1978, în vol. *România pe drumul*

construirii societății socialiste multilateral dezvoltate, vol. 16, București, Editura politică, 1979, p. 587)

În literatura juridică românească s-a arătat – în mod corect, după țara noastră – că promovarea și respectarea drepturilor omului reprezintă o problemă internă a fiecărui stat.

În opinia noastră, principiul respectării drepturilor omului nu este un principiu fundamental – el neîndeplinind criteriile necesare în acest sens (în special aplicabilitatea pentru toate relațiile dintre state) – ci un principiu de ramură.

Problematika drepturilor omului în cadrul european este încărcată de tensiunea existentă în relațiile internaționale, de încercările de a transforma drepturile omului într-un instrument de luptă politică, de concepțiile diferite care – în mod obiectiv – stau la baza aplicării drepturilor omului în fiecare țară.

(„Dimensiuni conceptuale ale problematicii drepturilor omului în context european”, *Revista română de studii internaționale*, revistă a Academiei de Științe Sociale și Politice a RSR, mai-iunie 1985, p. 231-236)

ANUL INTERNAȚIONAL AL PĂCII, PRILEJ DE REAFIRMARE A DRAGOSTEI PENTRU PARTID

Anul Internațional al Păcii (AIP) și-a propus să constituie un cadru larg pentru examinarea responsabilă a situației internaționale actuale și pentru elaborarea unei strategii acționale care să se traducă în măsuri concrete de promovare și menținere a păcii.

În același context se situează și chemarea președintelui României, tovarășul Nicolae Ceaușescu: „Să marcăm Anul Internațional al Păcii prin acorduri și pași concreți pe calea dezarmării, colaborării și păcii” (Nicolae Ceaușescu, *cuvîntare la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist*, 2 aprilie 1986, București, Editura Politică, 1986, p. 28).

Așa după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, „situația internațională continuă să fie gravă.

De aceea, în continuare este necesar să punem pe primul plan lupta pentru dezarmare, în primul rând pentru dezarmarea nucleară, lupta împotriva militarizării cosmosului, pentru apărarea păcii – bunul cel mai de preț al întregii omeniri.” (Nicolae Ceaușescu, *cuvîntare la Plenara Comitetului Central al Partidului Comunist*, 2 aprilie 1986, București, Editura Politică, 1986, p. 25).

Adoptarea unui astfel de program, ale cărui linii generale au fost prezentate de secretarul general al partidului în cuvîntarea sa la adunarea solemnă organizată la 8 mai 1986 cu prilejul aniversării a 65 de ani de la fûirirea Partidului Comunist Român, reprezintă o necesitate vitală a tuturor popoarelor, deoarece, după cum sublinia secretarul general al partidului, „Pacea, securitatea, nu se pot asigura prin forță, prin pacte militare! Pacea se poate asigura numai prin dezarmare, prin colaborare egală între toate națiunile lumii!”

(„Anul internațional al păcii – obiective, structuri, rezultate”, în *Studii și cercetări juridice*, revistă a Academiei de Științe Sociale și Politice a RSR, nr. 4, p. 317-323)

REDUCEREA CHELTUIELILOR MILITARE CU 5 LA SUTĂ, GEST DE AMPLĂ RECUNOAȘTERE A PRESTIGIULUI DE CARE SE BUCURĂ TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU

Referindu-se la dificultățile în procesul negocierilor de dezarmare, tovarășul Nicolae Ceaușescu arăta recent că una dintre concluziile întîlnirii la nivel înalt sovieto-american din Islanda este aceea că „problemele mondiale nu se pot soluționa numai de cele două mari puteri și că este necesară participarea activă a tuturor statelor și popoarelor, fără deosebire de mărime sau orînduire socială, la rezolvarea lor”.

O importanță deosebită capătă recenta inițiativă și acțiune unilaterală a României de reducere cu 5 la sută a armamentelor și cheltuielilor militare. După cum arăta, în acest sens, președintele Nicolae Ceaușescu, „înțelegem că măsurile pe care le ia România nu pot schimba cursul de înarmare, dar am ajuns la concluzia că pot exercita o influență și pot demonstra că trebuie – pornind de la răspunderea față de viitorul popoarelor, al tineretului, al copiilor – să se treacă de la declarații la fapte. În acest sens, am constatat că este bine, că este necesar să trecem la reducerea unilaterală a armamentelor și cheltuielilor militare.” (Nicolae Ceaușescu, *cuvîntare la Marea Adunare Populară din Capitală*, *Scînteia*, 22 noiembrie 1986).

(„Evoluții conceptuale și normative în domeniul dezarmării”, în *Revista română de studii internaționale*, revistă a Academiei de Științe Sociale și Politice a RSR, anul XXI, nr. 2, 1987, p. 103-109)

Scenă de intensă vibrație sufletească: Nicolae și Elene Ceaușescu demonstrează că și ei sînt oameni, deci au și ei copii

CONCEPȚIILE DESPRE LUME, VIAȚĂ ȘI ONG-URI ALE TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU

Așa după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, „trebuie să se pornească în toate împrejurările de la adevărul că principiul suveranității este universal valabil și același pentru toate statele, indiferent de mărime sau de orînduirea lor socială, că el nu poate fi conceput decît într-un singur sens și în nici un caz nu poate fi aplicat sau interpretat în mod diferit față de o țară sau alta.” (Nicolae Ceaușescu, *România pe drumul construirii societății socialiste multilateral dezvoltate*, vol. 12, București, Editura Politică, 1976, p. 301-302).

Ca atare, se evidențiază o departajare funcțională între ordinea internă și cea internațională, în sensul că protecția drepturilor omului intră în competența internă a statelor – chiar dacă statele respective au devenit părți la tratatele internaționale în materie – în timp ce promovarea drepturilor omului poate fi realizată și în plan internațional, ea nemaifiind exclusiv în competența internă a acestora.

Excluzînd, de aceea, situațiile unor violări ale drepturilor omului avînd un caracter masiv și sistematic, care pun în pericol pacea și securitatea internațională, așa cum arată G. von Glahn, în stadiul actual al dreptului internațional, „nici un stat nu are dreptul de a interveni în vreun fel pentru a impune drepturile omului în alt stat”.

Independent de ideea legitimării intervențiilor umanitare, s-a încercat și se încearcă în continuare justificarea – în general – a amestecului străin în problemele ce țin de protecția internă a drepturilor omului.

Nu poate fi acceptată ideea după care statele

pot să ia în starea actuală a dreptului internațional măsuri „unilaterale” de asigurare a protecției „internaționale” a drepturilor omului. În opinia lui R. Pinto, pe care nu o împărtășim, acestea ar cuprinde „în mod special anchete asupra situației drepturilor omului, publicitatea dată acestor anchete, măsuri legislative destinate să prevină, să împiedice sau să facă să înceteze violarea drepturilor omului de către alte state, asistența dată victimelor violărilor drepturilor omului și intervenția pe lîngă autoritățile guvernamentale ale statelor vinovate de violarea drepturilor omului”.

Drepturile omului pot servi și unor scopuri de manipulare pluriformă (bazată inclusiv pe utilizarea pur semantică a conceptului), componenta lor ideologică fiind amplificată de dezvoltarea masivă a mijloacelor de comunicație în masă și de apelul la elementele emoționale.

Recunoașterea unor orînduiri social-politice diferite presupune și recunoașterea legitimității unor abordări diferite privind drepturile omului. Așa după cum arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu, „în fiecare din țările europene, ca de altfel în întreaga lume, sînt multe probleme economice, sociale, inclusiv umanitare, de soluționat. Nimeni nu poate pretinde că are dreptul să impună modul său de gîndire și soluționare a problemelor. O asemenea cale este sortită eșecului și nu poate duce decît la încordare în relațiile dintre state.” (Nicolae Ceaușescu, *cuvîntare la Plenara CC al PCR*, 14 aprilie 1989, în *Scînteia*, 15 aprilie 1989).

(„Suveranitatea și drepturile omului”, în *Revista română de studii internaționale*, revistă a Academiei de Științe Sociale și Politice a RSR, nr. 5, septembrie – octombrie 1989, p. 442-449)

CLASA MUNCITOARE ȘI ȚĂRĂNIMEA AU ÎNFĂPTUIT MĂREAȚA ZI DE 23 AUGUST

În eroica zi de 23 August 1944 poporul român și-a rostit ca de-aftă ori în istoria sa de două ori milenară voința de a-și câștiga prin propriile sale mijloace dreptul la o viață liberă și independentă. Receptat ca unul din momentele majore ale desfășurării politico-militare ce au determinat înfrângerea Germaniei naziste, revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă declanșată la 23 August 1944 și-a evidențiat de la început caracterul absolut distinct, unic în practica luptelor de eliberare, în experiența revoluționară internațională. Ceea ce la început părea a fi un fenomen inexplicabil – și nu puțini au fost între istoricii străini aceia care nu au reușit să înțeleagă cum a fost posibil ca „peste noapte”, România, cu întregul ei potențial uman și material, fără nici o fisură să întoarcă armele împotriva celui de-al treilea Reich și să se alăture forțelor coaliției Națiunilor Unite – s-a definit a fi, în paginile adevăratei istorii a neamului nostru, un fenomen logic, determinat obiectiv de însăși evoluția sa istorică. Pentru că revoluția de eliberare socială și națională, antifascistă și antiimperialistă a fost pregătită de lucrarea veacurilor fiind expresia concentrată a luptelor purtate de români pentru libertate, unitate și independență, pentru dobândirea de drepturi și libertăți democratice într-un moment în care toate aceste aspirații și opțiuni îi fuseseră grav încălcate.

Pentru organizarea și conducerea luptei poporului, Partidul Comunist Român, în pofida uriașelor dificultăți impuse de condițiile activității în ilegalitate, a acționat susținut, prin toate căile și mijloacele posibile, în vederea constituirii de organizații democratice antifasciste, înfăptuirii unității de acțiune a clasei muncitoare, coloana vertebrală a preconizatului Front Național Antifascist, adresându-se în repetate rânduri fruntașilor partidelor burgheze democratice în vederea corelării acțiunilor. Ilustrativ pentru modul cum vedeau comuniștii posibilă realizarea unei „adevărate rezistențe naționale” este scrisoarea deschisă adresată conducerii Partidului Național Liberal la 24 ianuarie 1938, într-un moment deci când perspectiva dezvoltării democratice a țării era amenințată: „Păstrându-și integral pozițiile ideologice și sociale pe care atât mișcarea muncitorească cit și partidul liberal le ocupă, socotim totuși nu numai posibilă dar absolut necesară o largă concentrare de forțe, care să meargă de la partidul pe care-l conduceți pînă la organizațiile politice și sindicale românești cu naturala încolonare atât a Partidului Național Țărănesc cit și a celorlalte partide și organizații de afirmare democratică...” (Scînteia, duminică, 10 august 1986)

IOAN TALPEȘ

LĂRGIREA CONTINUĂ A BAZEI DE MATERII PRIME – CONDIȚIA ESEȚIALĂ A INDUSTRIALIZĂRII

Înfăptuirea industrializării într-o concepție unitară și de lungă perspectivă, avînd în vedere necesitatea valorificării mai eficiente a resurselor naturale în scopul realizării progresului economic continuu al țării, presupune în mod obiectiv lărgirea bazei proprii de materii prime și materiale pe care le posedă solul și subsolul României. Iată de ce Partidul Comunist Român, în politica sa economică, a pus un accent deosebit pe folosirea cit mai deplină a posibilităților interne pe care le oferă țara noastră, prin mobilizarea intensă a forțelor proprii și valorificarea modernă a resurselor ei naturale.

Aplicarea unei metodologii raționale și a unor metode moderne în munca de cercetare, concentrarea activității pe obiectivele de primă importanță, au contribuit la creșterea însemnată a rezervelor de substanță utilă. Datele privind realizările din ultimii trei ani ai cincinalului în curs demonstrează realismul și caracterul științific al Directivei transașate de Congresul al IX-lea al PCR industriei extractive. Așa de pildă, între anii 1966-1969 s-a înregistrat o creștere a producției globale a industriei miniere cu 29,5 la sută, într-un ritm mediu anual de 9 la sută, iar productivitatea muncii – acest indicator fundamental al eficienței unei economii – a sporit cu 24 la sută, realizîndu-se deja nivelul stabilit în planul cincinal pentru anul 1976.

Numai în perioada ce s-a scurs de la începutul cincinalului în cadrul industriei miniere au fost puse în funcțiune 24 de mine și exploatare de suprafață și 20 de uzine sau instalații de preparare. Aceste succese remarcabile obținute de minierii patriei noastre îi însuflețesc și le inspiră încredere în îndeplinirea sarcinilor de o deosebită importanță pentru mersul înainte al economiei românești, cuprinse în proiectul de Directive ale

Congresului al X-lea al PCR.

Trăsătura de bază a dezvoltării industriei noastre în perioada următoare, așa cum se subliniază în proiectul de Directive al Congresului al X-lea, va fi îmbunătățirea structurii ei, creșterea accentuată a unor ramuri moderne, strîns legate de programul tehnico-științific, pentru a se asigura valorificarea superioară a resurselor materiale și a capacităților tehnice ale forței de muncă. În acest sens, în proiectul de Directive se subliniază faptul că lucrările geologice întreprinse vor trebui să ducă la identificarea unor rezerve industriale sporite de țitei, gaze, mineruri neferoase, mineruri de fier și alte substanțe minerale utile, care să permită creșterea extracției și, pe această bază, satisfacerea în cit mai mare măsură a nevoilor economiei naționale.

Cercetărilor geologice li se trasează sarcina ca într-un timp cit mai scurt să fie în măsură să se soldeze cu o cunoaștere a tuturor zăcămintelor noi și a zonelor care prezintă interes. În acest sens pînă la sfîrșitul acestui an se vor stabili programe speciale privind explorarea și exploatarea minerurilor complexe și cuprifere, care își vor aduce contribuția la acoperirea în proporție însemnată a nevoilor sporite de metale neferoase. În paralel va crește eficiența activității geologice prin extinderea folosirii metodelor și aparaturii geofizice moderne, prin micșorarea duratei de prospectare etc., realizîndu-se punerea în evidență de noi rezerve cu cheltuieli cit mai mici, intensificîndu-se preocupările pentru economisirea mijloacelor materiale și financiare alocate.

(Scînteia tineretului, joi, 10 iulie 1969)

GHEORGHE ZAMAN,

În prezent, consilier al lui Ion Iliescu pe probleme economice

Cu mîinile lor îndeminate, pionierii și șoimi ai patriei adună sticle goale pentru o viață mai bună

CU GÎNDUL LA TOVARĂȘUL NICOLAE CEAUȘESCU, MIRCEA URSACHE VREA SĂ DIMINUEZE ARIERATELE DIN PROCESUL DE ÎNVĂȚĂMÎNT

Prima acțiune cu caracter operativ, întreprinsă de Consiliul U.A.S.C. din institut, imediat după încheierea lucrărilor Conferinței, a fost organizarea unor întâlniri ale anilor de studiu cu delegații și invitații din institut participanți la Conferință, care au prezentat studenților și organelor de asociație informări sintetice privind lucrările Conferinței, dezbaterile din plen și din secțiuni, hotărîrile adoptate în lumina indicațiilor date de tovarășul Nicolae Ceaușescu în cuvîntarea rostită la deschiderea lucrărilor Conferinței. Cu acest prilej, Consiliul de la nivelul institutului a recomandat organelor de asociație de la toate nivelele alcătuiră, în cel mai scurt timp, a unor planuri de măsuri care, coroborate cu planurile de activități în curs, să asigure transpunerea în viață a indicațiilor tovarășului Nicolae Ceaușescu, a hotărîrilor Conferinței a XI-a a U.A.S.C.R.

La nivelul Consiliului pe institut, după cum releva Mircea Ursache, președintele Consiliului, a fost adoptat un plan de măsuri care să conducă la ridicarea pe o treaptă calitativ superioară a activității de asociație. Ca prim obiectiv, acest plan urmărește îmbunătățirea hotărîtoare a activității profesionale desfășurate de asociații, îmbunătățirea rezultatelor înregistrate de studenți, în pregătirea teoretică și practică. Pentru creșterea cu cel puțin 2% a procentului de promovabilitate la sfîrșitul anului universitar, consiliul își propune cîteva acțiuni concrete: constituirea unor colective de intrajutorare care să-i sprijine pe studenții rămași în urmă cu proiectele, urmărirea riguroasă de către birourile de an a frecvenței și tragerea la răspundere, în cadrul unor adunări operative, a celor cu o frecvență slabă la cursuri. (...) În domeniul practicii consiliul dorește să contribuie la îmbunătățirea conținutului acesteia. Se va acționa pentru a determina conducerile șantierelor unde va fi efectuată practica să asigure o rotație optimă a studenților în locurile de practică, astfel ca studenții să cunoască, prin această rotație, cit mai multe meserii, să ia contact cu întreaga complexitate a muncii în construcții.

În pas cu cerințele actuale ale integrării învățămîntului

Proiectul Legii învățămîntului supus dezbaterii poartă amprenta grijii permanente a partidului și a statului nostru, a tovarășului Nicolae Ceaușescu, personal, pentru creșterea și educarea tinerei generații, pentru formarea acesteia în spiritul muncii, al eticii și echității socialiste, atitudine de altfel consecvent și în repetate rânduri afirmată cu diferite prilejuri de însuși secretarul general al partidului, care vede în tineretul țării însuși viitorul socialist și comunist al patriei noastre. Noua Lege a învățămîntului va pune astfel în concordanță prevederile legale cu saltul revoluționar înregistrat de învățămîntul românesc în ultimii ani.

Ca viitor inginer, apreciez deosebit cuprinderea în Lege, ca un principiu fundamental, a ideii de politehnizare a învățămîntului, nuanțată doar cu puțin timp în urmă de secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, în cuvîntarea ținută la deschiderea acestui an de învățămînt la Cluj-Napoca, idee care reunește cerințele actuale de legare a învățămîntului cu cercetarea și producția, cu principiul general valabil în societatea noastră, al dezvoltării și afirmării multilaterale a personalității umane.

MIRCEA URSACHE

Institutul de Construcții București (în prezent, președinte AVAS)

FORȚA DE ACȚIUNE A CENTRALEI INDUSTRIALE ÎN ÎNDEPLINIREA SARCINILOR DE COMERȚ EXTERIOR

În perioada de început a preluării de către centrala industrială a funcției de comerț exterior și a integrării acesteia în activitatea de producție, pe lângă existența și cunoașterea planului – secțiunea de comerț exterior – a fost necesară înțelegerea și cunoașterea unor probleme și aspecte noi proprii acțiunii de comercializare pe piața externă. Astfel s-a constatat că spre deosebire de vânzarea mărfurilor la intern, unde desfacerea este în mare măsură asigurată prin plan, la export lucrurile se schimbă, întâlnind permanent noțiunea de „piață a consumatorului”.

În acțiunile întreprinse, un rol deosebit l-au avut cercetarea și proiectarea, cărora li s-au încredințat asigurarea volumului de date și de informații privind noile produse și tehnologii (cercetarea pieței externe s-a făcut atât prin unitățile de comerț exterior, cât și prin propriul institut de cercetare și proiectare tehnologică).

Pe linia perfecționării comercializării mărfurilor de export, centrala s-a preocupat de soluționarea împreună cu exportatorul a problemelor și as-

pectelor legate de cunoașterea sub multiple aspecte a mărfurilor sale de către parteneri. În acest scop a pus la dispoziția întreprinderii de comerț exterior un bogat material documentar și comercial de propagandă.

În ceea ce privește eficiența economico-financiară, an de an centrala s-a încadrat în indicatorii planificați pentru fiecare produs (sau grupă de produse din plan) și relație, înregistrându-se totodată și unele îmbunătățiri față de plan.

În concluzie dorim să subliniem că buna integrare a funcției de comerț exterior în cadrul centralei industriale reprezintă condiția primordială pentru realizarea unor schimburi economice avantajoase, pentru creșterea aportului activității de comerț exterior la dezvoltarea armonioasă a țării noastre și înscrierea ei în condiții echitabile în circuitul economic mondial.

(Revista economică, nr. 21, 26 mai 1978, p. 5)

DAN VOICULESCU

PREȘEDINTELE SECȚIEI DE TRACOLOGIE A CENACLULUI „TITU MAIORESCU”, PROF. DR. DOC. IOSIF CONSTANTIN DRĂGAN

Iosif Constantin Drăgan, pe vremea când nu exista *Topul 300* al celor mai bogați socialiști

REALIZAREA CU PRIORITATE A PRODUCȚIEI PENTRU EXPORT – CERINȚĂ ESENȚIALĂ A ETAPEI ACTUALE

Făcînd bilanțul rezultatelor importante obținute pînă în prezent în realizarea planului național unic de dezvoltare economico-socială pe acest an, tovarășul Nicolae Ceaușescu, secretar general al partidului, președintele Republicii, a indicat direcțiile prioritare de acțiune pentru îndeplinirea, în continuare, în întregime a sarcinilor pe plan pe anul 1983, an hotărît pentru transpunerea în viață a obiectivelor Congresului al XII-lea și Conferinței Naționale a partidului.

În acest cadru, referindu-se la activitatea de comerț exterior, secretarul general al partidului arăta: „Deși pe primul semestru avem o balanță comercială activă, de peste un miliard de dolari, aceasta nu ne poate însă mulțumi. Trebuie să luăm toate măsurile pentru a realiza în întregime prevederile balanței comerciale și ale balanței de plăți, așa cum este stabilit în planul pe acest an.”

(...)
Importanța deosebită a activității de comerț exterior pentru țara noastră, în etapa actuală, este legată nemijlocit de stadiul de dezvoltare atins, de obiectivul propus pentru anul 1985 – intrarea României în rîndul țărilor cu dezvoltare economică medie, de obiectivul strategic înscris în programul Partidului – făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate și înaintarea României spre comunism.

Așa cum arăta secretarul general al Partidului, făurirea acestei economii a necesitat eforturi mari ale întregului popor, iar interesele generale ale societății impun ca potențialul tehnic și uman existent să fie cit mai bine valorificat, ceea ce, la nivelul actual de dezvoltare, nu se mai poate îndeplini în afara realizării sarcinilor de export.

(...)
Este cunoscut că, în concepția Partidului și a statului nostru,

personal a tovarășului Nicolae Ceaușescu, depășirea crizei mondiale trebuie să se realizeze nu prin restrîngerea schimburilor economice internaționale, ci prin intensificarea și creșterea acestora.

În acest sens, prin activitatea internațională neobosită, desfășurată de președintele țării, de Partidul și statul nostru, prin principiile juste, unanim recunoscute, așezate la baza politicii externe românești, economia noastră beneficiază de un cadru politic favorabil dezvoltării comerțului exterior, îndeosebi pe calea cooperării economice internaționale, cu majoritatea statelor lumii.

(...)
În lumina acestor obiective, unităților economice cu producție pentru export, centralelor industriale, întreprinderilor de comerț exterior, ministerelor economice le revine sarcina să urmărească zilnic realizarea planului la export, acționînd operativ pentru rezolvarea tuturor problemelor cu care se confruntă colectivele de oameni ai muncii.

Oamenii muncii din unitățile economice și întreprinderile de comerț exterior, în calitate lor de proprietari, producători și beneficiari a tot ceea ce se îndeplinește în țara noastră, au obligația de a apăra și dezvolta proprietatea socialistă care include și fondurile în valută. În acest cadru, este necesar ca resursele valutare ale țării încredințate colectivelor de oameni ai muncii să fie folosite cu maximă eficiență; în adunările generale ale oamenilor muncii trebuie să se stabilească măsuri concrete pentru reducerea la strictul necesar a cheltuielilor în valută și întărirea regimului de economii.

(Revista de contabilitate, nr. 10/1983)

THEODOR STOLOJAN
din Ministerul Finanțelor

Tovarășul Nicolae Ceaușescu și eminenta lui soție (dreapta) împreună cu un grup de oameni ai muncii la spatele lor

ROMÂNIA AZI, ROMÂNIA MÎINE

Partidul s-a înarmat și a înarmat poporul cu un mare program de revoluționare a societății și care, elaborat pe baza concepțiilor materialismului dialectic, formează „Carta noastră fundamentală ideologică, teoretică și politică”. Rod al experienței dobîndite în opera de construcție socialistă programul înfățișează și explică trecutul, prezentul și prefigurează viitorul luminos al țării. Tabloul marilor realizări obținute în edifi-

carei noii orînduiri demonstrează peremptoriu justetea politicii PCR de industrializare accelerată a țării, de transformare a țării într-un stat cu o industrie și o agricultură puternice. Eforturile întregului popor au dat naștere unei României care se bucură de prestigiu în toată lumea datorită dezvoltării sale economico-sociale precum și politicii pe care o promovează în relațiile internaționale.

Practic, finalitatea, scopul implementării documentelor ce sînt

supuse dezbaterii populare și vor fi adoptate de Congres este „o-mul”, iar semnificația adîncă a efervescenței ce caracterizează atmosfera vieții noastre rezidă în conștiința și mîndria înnobilită a fiecărui cetățean de a fi participant activ, ascultînd pe alții și fiind ascultat, la edificarea pe mai departe a unei noi societăți.

(Tribuna studentului economist)

DANIEL DĂIANU

OAMENI SUB SEMNUL ANCOREI

Fruntași, pe 1984, ai întrecerii marinărești „Cea mai eficientă și îngrijită navă“

Inițiat de comitetul sindicatului I.E.F.M. „Navrom“, parte integrantă a întrecerii socialiste între marile colective de muncă, concursul „Cea mai eficientă și îngrijită navă“ se bucură, în rândul marinarilor, de o apreciere deosebită. Criteriile întrecerii prevăd aprecieri asupra priceperii în exploatarea navelor, realizării de economii în sensul remedierii cu mijloacele bordului a defecțiunilor, întreținerea navei într-o stare perfectă, onorând astfel tricolorul arborat la catarg și numele marinarului român.

(...) Pentru talentul, aptitudinile marinărești, volumul de muncă depus și rezultatele obținute, au fost declarați frunțași următorii oameni ai muncii de la I.E.F.M. „Navrom“:

Locul 1 – Traian Băsescu, comandantul petrolierului de 150.000 tdw „Biruința“.

(...)

Portret de marinar

OMUL POTRIVIT LA LOCUL POTRIVIT

Cu doar câteva luni înainte de a împlini 33 de ani, Traian Băsescu primea comanda „navei-amiral“ a I.E.F.M. „Navrom“, petrolierul gigant „Biruința“, de 150.000 tdw, abia ieșit din șantier. Adevărată mândrie a navalistilor români, „Biruința“ este, de fapt, o realizare tehnică de excepție. Ne închipuim, deci, că opțiunea conducerii flotei comerciale pentru ofițerul cărui i se încredințau sarcina și responsabilitatea de a naviga la puntea de comandă a „Biruinței“ nu era întâmplătoare. Nici faptul că doi ani, consecutiv, Traian Băsescu ocupă locul 1 în concursul profesional „Cea mai eficientă și îngrijită navă“ nu este întâmplător.

Dobrogean, născut la Basarabi, în imediata vecinătate a mării, care a manifestat o puternică atracție asupra sa, ca și a fratelui mai mic, Mircea Băsescu (secund pe petrolierul „Banat“), actualul comandant al „Biruinței“ a terminat Institutul de Marină

„Mircea cel Bătrîn“ în 1976. Cu excepția perioadelor de examen pentru brevet, a navigat numai pe petroliere, nave de mare tonaj, cu o „fizionomie“ și un specific aparte, cu un grad sporit de complexitate a tehnicii de bord, nave pe care le îndrăgește. La numai 28 de ani, la doar 4 ani de la absolvirea Institutului, i se încredințează comanda (era probabil cel mai tânăr comandant al flotei românești) unui petrolier, apoi a „Crișanei“, tot petrolier, de 86.000 tdw. Drumul spre puntea de comandă a „Biruinței“ era trasat. Funcție în care Traian Băsescu dovedește, acum, conducând marea navă cu tricolor la catarg, că este omul potrivit așezat la locul potrivit.

(Dobrogea nouă, organ al Comitetului Județean Constanța al PCR și al Consiliului Popular Județean, 7 martie 1985, p. 2)

Părinții națiunii, pe trepte coborînd / Spre tineri ce vrednici îi pomenesc în gând

ÎNSUFLEȚITOARE PERSPECTIVE ALE DEVENIRII COMUNISTE A PATRIEI

Proiectul de directive ale Congresului al XIII-lea

Epoca actuală, marcată de profunde transformări și prefaceri innoitoare, este martora unei acute confruntări între tendința forțelor imperialiste și reacționare spre dominație și supremație mondială și tendința forțelor progresiste, a maselor largi populare. Magistralele analize științifice efectuate de tovarășul Nicolae Ceaușescu au pus în lumină complexitatea situației internaționale actuale caracterizată prin avântul forțelor progresiste, antiimperialiste. În condițiile în care, așa cum demonstra tovarășul Nicolae Ceaușescu, raportul de forțe pe plan mondial se află într-o stare de echilibru relativ, se impune cu necesitate întărirea acțiunii forțelor progresiste, pentru lichidarea politicii de dominație.

(Revista economică, nr. 24, 14 iunie 1985)

Proiectul de Directive ale Congresului al XIII-lea al Partidului, măreț program al întregului nostru popor pentru ridicarea pe noi trepte de civilizație a României, într-o perioadă pe care cu îndreptățită mândrie patriotică și recunoștință o numim EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU, deschide perspective largi spre anul 2000. Pe baza dezvoltării și modernizării forțelor de producție, a creșterii fără precedent a productivității muncii sociale, a întregii activități economice și sociale, se vor produce – așa după cum sublinia tovarășul Nicolae Ceaușescu – „noi schimbări pe calea lichidării deosebirilor esențiale dintre munca fizică și cea intelectuală, a deosebirilor dintre clase, se va realiza o tot mai strânsă apropiere între muncitorime, țărâtime și intelectualitate, între toate categoriile sociale, ceea ce va determina întărirea coeziunii și unității întregului popor, omogenizarea crescândă, pe o bază nouă a societății noastre socialiste.“ De asemenea, va fi ridicată la un nivel mai înalt activitatea întregului sistem al organismelor democrației

muncitorești, revoluționare, participarea unită a tuturor categoriilor de oameni ai muncii – în calitatea lor de proprietari, producători și beneficiari – la conducerea vieții economice și sociale, la făurirea în mod conștient a destinului nou, socialist și comunist al României. Toate acestea vor duce la întărirea și mai puternică a statului nostru socialist, a forței orînduirii noastre, a independenței și suveranității patriei, pentru făurirea unei lumi a păcii, înțelegerii și colaborării între popoare. Conștienți de realismul și justețea prevederilor cuprinse în Proiectul de directive ale Congresului al XIII-lea al PCR, oamenii muncii, în deplină unitate, sub conducerea comuniștilor, sînt hotărîți să facă totul pentru integrala și exemplara transpunere în practică a grandioaselor obiective ce vor fi adoptate de Congres. „Prin înfăptuirea tuturor acestor obiective și orientări – subliniază secretarul general al partidului – poporul nostru va face un mare și important pas înainte pe calea dezvoltării și mai puternice a marilor realizări obținute în cele 4 decenii de viață liberă, pe drumul luminos al înfăptuirii visului de aur al omenirii – comunismul.“

Garanția fermă a realizării în cele mai bune condiții a acestora o constituie realegerea tovarășului Nicolae Ceaușescu, cel mai iubit fiu al poporului român, militant de seamă al mișcării revoluționare și muncitorești mondiale, personalitate proeminentă a vieții politice internaționale, în suprema funcție de secretar general al partidului, ceea ce exprimă voința unanimă a întregii noastre națiuni.

(Informația Bucureștilui, 2 noiembrie, 1984, p. 4)

MIRCEA COȘEA

PENTRU APĂRAREA VALORILOR UMANITĂȚII

Pacea era și este elementul indispensabil al unei dezvoltări armonioase a societății. Din aceste considerente, tinerii din România s-au implicat intens, într-un număr foarte mare, în combaterea fascismului, cu lucidă convingere umanistă și înaltă dăruire patriotică.

Fiind o componentă deosebit de însemnată în lupta antifascistă din țara noastră, tineretul a fost reprezentat în Comitetul Național Antifascist și de utecistul Nicolae Ceaușescu. **Propunerea organizației locale București a PCR ca tinărul muncitor să intre în conducerea acestei organizații a fost apoi însușită de Secretariatul C.C. al PCR. Desemnarea tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a impus datorită prestanței militantului, calităților eminente dovedite. Deja la vârsta de 15 ani se remarcase, așa cum mărturisea Ion Popescu-Puțuri „...ca un**

animator, ca unul care punea pasiune în tot ceea ce făcea“. Calitățile sale au fost sesizate de toți participanții la întrunirea de constituire a Comitetului Național Antifascist, căci tovarășul Nicolae Ceaușescu și-a exprimat deschis poziția, dezvoltând argumente pentru demonstrarea pericolului fascist, subliniind sarcinile de perspectivă care aparțineau noii organizații, emanând optimism și hotărâre în lupta antifascistă.

Activitatea tovarășului Nicolae Ceaușescu în cadrul Comitetului Național Antifascist a fost evocată de profesorul Iorgu Iordan, în volumul II din *Memorii*: „Cel dintii m-a impresinat prin curajul, puțin obișnuit, ca și, drept consecință, prin convingerea că luptă pentru o cauză dreaptă, care va triumfa fără îndoială dacă va fi dusă cu fermitate.“ Documentele epocii ni-l prezintă pe tovarășul Nicolae Ceaușescu drept

unul dintre foarte activii participanți la întrunirile organizației, dovedindu-și spiritul revoluționar și organizatoric. Competența soluțiilor propuse relevau un profund analist al realităților politice românești și internaționale, insuflind o nemărginită dragoste față de patrie și un angajament suprem pentru interesele naționale.

În cele 18 luni ale existenței sale, Consiliul Național Antifascist a desfășurat o prodigioasă activitate. Acțiunile organizate de PCR, prin intermediul său, ca și al altor organizații de masă legale, s-au răsfrânt cu maximă eficiență asupra orientării opiniei publice de la noi, îndemnând la activism antifascist.

(Tribuna, 9 iunie 1983)

TINEREȚEA REVOLUȚIONARĂ A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, MODEL DE COMPORTARE REVOLUȚIONARĂ PENTRU FĂURITORII REVOLUȚIEI DIN '89

Cînd Homer compara în *Iliada* generațiile omenești cu frunzele copacului gata să se scuture sub suflarea vîntului de toamnă, immortaliza o imagine a devenirii după modelul marilor periodicități ale naturii. Dar, avea dreptate Tudor Vianu, succesiunea generațiilor umane este departe de a se încadra în tiparele acestui model. Cu atît mai mult cu cît generațiilor cronologice și biologice li se asociază generațiile de creație, acestea din urmă fiind definite de solidaritățile între oameni care, trăind în același segment de timp, indiferent de vîrstă, au aceleași aspirații și cooperează la aceeași operă.

Ideea de generație și-a ocupat locul în filosofia istoriei încă din a doua jumătate a secolului trecut. Fapt explicabil, dacă avem în vedere că sentimentul generației a ajuns a se remarca și constata odată cu marile transformări propuse de epoca modernă. De aceea, în cazul istoriei moderne românești, adesea se amintește de generația de la 1848, a Marii Uniri.

Dar dacă se constată istoricește existența sentimentului venerației, nu înseamnă că el are aceeași intensitate în fiecare individ. Și pentru că organizația revoluționară de tineret din România se află într-un an festiv, putem verifica cele spuse mai sus chiar prin exemplul ce ni-l oferă acest eveniment. Tineretul din România proaspăt întregită era în căutarea unui ideal propriu, care să-l individualizeze și, în același timp, să-l integreze în problematica

de fond a dezvoltării societății românești.

În acest sens, Raportul privind reorganizarea mișcării tineretului, prezentat la Conferința generală din 19-20 martie 1922, clarifica strategia acțiunii tinerei generații revoluționare prin precizarea intereselor sale specifice în domeniile cultural și economic. Altfel spus, se urmărea ca sentimentul generației să fie conștientizat și asumat, să fie transpus în realitate prin acțiune și luptă. Semnificația majoră a acestui eveniment constă tocmai în faptul că se dădea o direcție unită și militantă noii organizații de tineret, dorind extinderea calităților de „luptător conștient“ la un cerc cît mai cuprinzător al tineretului din România. **Iar tinerețea revoluționară a tovarășului Nicolae Ceaușescu s-a impus ca un exemplu de comportament și dăruire comunistă, începînd cu primii ani ai deceniului al patrulea, deoarece era promotorul unor valori politice care reprezentau idealul unui nou tip de societate, cea socialistă.**

Tineretul României contemporane este convins de adevărul că opțiunea spre socialism, însușirea realistă și, în același timp, revoluționară și umanistă a filosofiei marxiste reprezintă accesul spre sublinierea rolului decisiv al subiectului istoric în formularea obiectivelor și găsirea mijloacelor de acțiune, iar aceasta nu pentru conformarea pasivă la orice ordine transcendentă presupusă rațională,

ci în vederea realizării, în continuare să devină, a unei ordini sociale corespunzătoare a nevoilor și aspirațiilor oamenilor.

În urmă cu cîțiva ani, tot într-un moment aniversar, secretarul general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, lansa o chemare semnificativă tineretului României socialiste: „Adresez organizațiilor revoluționare de tineret, întregului tineret al patriei noastre, chemarea ca în strînsă unitate cu clasa muncitoare, cu întregul popor, să acționeze pentru perfecționarea și dezvoltarea continuă a societății noastre socialiste, pentru înlăturarea vechiului și promovarea în permanență a noului, pentru lărgirea continuă a formelor de organizare și manifestare democratică, de conducere democratică a societății.“ Aceasta înseamnă că tineretului i se prezintă șanse deosebite de afirmare, în toate compartimentele societății, iar în actuala acțiune pentru perfecționare, modernizare și înnoire, ținînd cont de stadiul revoluției tehnico-științifice, este solicitat a participa în primele rînduri. Romanticismul revoluționar al tinerei generații are un vast spațiu de manifestare, într-o formă specifică, în contextul dinamismului și transformărilor constructive în România zilelor noastre.

(Tribuna, 19 martie 1987)

VASILE PUȘCAȘ

(în prezent, ministrul Integrării europene)

DEZVOLTAREA SOCIALISTĂ DUPĂ O IDEE MĂREAȚĂ

A LUI ILIE VERDEȚ

Se cunoaște modul în care se încheie contractele economice în lumina noii reglementări, rolul pe care îl joacă voința părților la încheierea acestor contracte precum și funcția lor de instrumente de planificare. De aceea, problema modificării contractelor economice credem că trebuie abordată pornind de la unitatea care există între plan și contract, unitate determinată atît de funcția de instrument de planificare pe care a dobîndit-o contractul, cît și de împrejurarea că planul anual este fundamentat pe aceste contracte, pe baza prevederilor din planul cincinal sau de perspectivă.

Organizațiile socialiste participă activ la viața economică în dublă calitate: cea de organe ale statului – care implică anumite raporturi de subordonare pe linie administrativă – și cea de persoane juridice, care și desfășoară activitatea relativ independent, pe baza planului de stat și în concordanță cu scopul pentru care au fost create. În acest sens ele încheie contracte economice care servesc „la reglementarea în detaliu a schimbului de activități între organizațiile socialiste în vederea îndeplinirii integrale a obligațiilor decurgînd din planul de dezvoltare a economiei naționale. Conducerea pe bază de plan rămîne caracteristica fundamentală, determinantă a dezvoltării noastre socialiste.“ (I. Verdeț, *Expunere la proiectul legii contractelor economice, Scinteia din 30 decembrie 1969, p. 4*)

VICTOR BABIUC

Consilier la Arbitrajul de Stat Central

NE-O CERE PARTIDUL: UN NUMĂR SPORIT DE SPECIALIȘTI ÎN TOATE DOMENILE

„Prefigurînd cu deosebită clarviziune direcțiile în care vor fi continuate eforturile pentru perfecționarea și modernizarea învățămîntului, Tezele Comitetului Central pentru cel de-al X-lea Congres al partidului subliniază pregnant sarcina școlii românești de a ține pasul cu evoluția societății și cu cele mai noi cuceriri ale cunoașterii științifice, de a asigura economiei naționale, științei și culturii noastre cadrele de care au nevoie. Pe aceste coordonate se va desfășura în perspectivă și pregătirea, prin instituțiile de învățămînt superior, a unui număr sporit de specialiști în toate domeniile de activitate. Transpunerea în viață a unui asemenea program amplu de perspectivă, ca cel pe care-l stabilesc documentele pregătitoare ale celui de-al X-lea Congres al P.C.R., ne obligă, evident, să acționăm cu hotărâre pe cele mai diverse căi.

Consider că în condițiile progresului actual, de cea mai mare

importanță este întărirea legăturilor dintre pregătirea teoretică și activitatea practică viitoare a studenților, dintre pregătirea de specialitate și o solidă formație moral-cetățenească, în spiritul concepției marxist-leniniste. După cum se știe, în lumina directivelor conducerii partidului și a prevederilor legii învățămîntului au fost elaborate noi planuri și programe de învățămînt, capabile să contribuie la realizarea sarcinilor de pregătire calitativ superioară a viitorilor specialiști, de educare comunistă a studenților dar și să asigure stabilitatea procesului de învățămînt, adaptarea lui la cerințele contemporane.“

(Scinteia, 8 iunie 1969, pagina 4)

Prof. univ. dr.

OLIVIU GHERMAN

„Cursul universitar în pas cu cele mai noi cuceriri ale gîndirii“

GÎNDIREA MILITARĂ A TOVARĂȘULUI NICOLAE CEAUȘESCU, IZVOR DE NESECATĂ INSPIRAȚIE PENTRU ARMATĂ

După cum se știe, una dintre tezele fundamentale în domeniul asigurării securității statelor exprimate de partidul nostru, de secretarul său general, Tovarășul Nicolae Ceaușescu, o constituie cea potrivit căreia echilibrul militar nu poate fi obținut pe calea acumulărilor neîncetate de forțe și armamente. Viața nu numai că a confirmat din plin această teză, dar a demonstrat că, pur și simplu, nu există altă alternativă pentru asigurarea echilibrului decît coborîrea hotărîtă a nivelului înarmărilor.

Așa cum se cunoaște, problema fundamentală a zilelor noastre o constituie oprirea cursei înarmărilor și trecerea la măsuri hotărîte

de dezarmare, în primul rînd de dezarmare nucleară, într-un cuvînt, prevenirea izbucnirii unui nou război mondial care, în condițiile actuale, s-ar transforma automat într-un conflict nuclear generalizat, cu consecințe inimaginabile. „Noi considerăm – arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu – că problema fundamentală a epocii contemporane o constituie oprirea cursei înarmărilor și trecerea la dezarmare, în primul rînd la dezarmarea nucleară, lichidarea primejdiei de război și asigurarea dreptului suprem al popoarelor, al oamenilor la existență, la libertate și independență, la viață, la pace.“

IOAN MIRCEA PAȘCU

Tovarășii actuali PRM-iști Mihai Ungheanu și Corneliu Vadim Tudor pe vremea cînd poezia politică și patriotică era mai rentabilă ca pamfletul

MAREA LECȚIE A COMANDANTULUI NOSTRU SUPREM: NUMIC NU E MAI SFÎNT CA LIBERTATEA ȚĂRII

Privită prin prisma acestor realități ale vieții politice mondiale contemporane, opera președintelui României socialiste se înscrie în rîndul factorilor eficienți de acțiune pentru combaterea politicii imperialiste de forță și dictat, a încercărilor de instaurare a dominației străine asupra altor popoare. În acest sens este încărcat de semnificații apelul adresat de tovarășul Nicolae Ceaușescu pentru intensificarea eforturilor și conlucrării internaționale în vederea opririi încordării, soluționării problemelor pe calea tratativelor, stopării cursei înarmărilor și trecerii la dezarmare, în primul rînd dezarmarea nucleară. „Marea răspundere pe care o avem față de poporul nostru – arăta tovarășul Nicolae Ceaușescu la Conferința Națională din decembrie 1982 – ne cere să facem totul pentru asigurarea păcii, a dreptului suveran al popoarelor, al oamenilor la existență, la viață, la dezvoltarea liberă, independentă.“ În viziunea tovarășului Nicolae Ceaușescu independența și suveranitatea națională au ca temelie trainica dezvoltare a forțelor de producție care asigură condițiile necesare atît pentru ridicarea nivelului de viață al poporului, pentru progresul științei, învățămîntului, culturii, pentru un grad superior de civilizație al întregii societăți, cît și pentru întărirea puterii materiale și spirituale a patriei, a capacității ei de apărare. **Pe fagașele principale croite de gîndirea clarvăzătoare, novatoare și cutezătoare a tovarășului Nicolae Ceaușescu, România Socialistă se prezintă lumii ca un stat dedicat ardent cauzei libertății, păcii și colaborării internaționale, triumfului socialismului și comunismului în lume.**

VICTOR ATHANASIE STĂNCULESCU

Elena și Nicolae Ceaușescu pe cînd nici nu bănuiau că în România va fi zăpadă toată vara, în Office

STUDENTEȘIE, CREAȚIE, MUNCĂ

Atașamentul la idealurile de împlinire socialistă a patriei, elanul tineresc nedesmițit și manifestarea pleneră a romantismului revoluționar sînt – și cu prilejul aniversării a 63 de ani de la fătura UTC și a 30 de ani de la înființarea U.A.S.C.R. – coordonatele fundamentale ale activității tuturor organelor și organizațiilor asociațiilor studenților comunisti din centrul universitar Cluj-Napoca, activitate însuflețită de simțul activ al istoriei noi, stimulată de efervescența creatoare ce caracterizează cele peste două decenii de devenire revoluționară a țării, de cînd în fruntea partidului și la cirna destinelor României se află tovarășul Nicolae Ceaușescu. Înalta dezvoltare a învățămîntului românesc, orientarea acestuia către problemele cercetării și producției materiale, integrarea lui pleneră necesităților economico-sociale reprezintă unul dintre cele mai semnificative și largi aspecte

ale politicii științifice novatoare a partidului nostru în domeniul instrucției tinerei generații, însemnînd totodată chezașia asigurării înfloririi în continuare a României socialiste.

*Prețuire, dragoste
și recunoștință*

Moment cu ample rezonanțe în viața tinerei generații, sărbătorirea celor două marcante evenimente prilejuiește de aceea o subliniere și mai apăsată a acestor adevăruri, **determină o nouă și fierbîntă mărturie a prețuirii, dragostei și recunoștinței studenților clujeni, alături de întregul tineret, față de secretarul general al al partidului, președintele României, tovarășul Nicolae Ceaușescu, ctitor și strateg înțelept al dezvoltării multi-**

laterale și ascendente a țării, personalitate politică proeminentă a contemporaneității. Aceleași sentimente de aleasă prețuire și de înaltă considerație le aducem tovarășei academician doctor inginer Elena Ceaușescu, om politic și savant de largă recunoaștere internațională, președinte al Consiliului Național al Științei și Învățămîntului, de a cărei strălucită activitate este legată nemijlocit dezvoltarea științei și învățămîntului românesc.

*Sentimente alese
tovarășei
Elena Ceaușescu*

Aflaie sub semnul mobilizării exemplare, toate acțiunile organizate de consiliile U.A.S.C. (A.S.C.) din institute și facultăți în

întîmpinarea celor două importante evenimente au evidențiat noi valențe calitative în activitatea profesional-științifică, politico-ideologică, cultural-educativă, sportiv-turistică, de muncă patriotică și de pregătire pentru apărarea patriei. În același timp, cei 30 de ani de rodnică și prestigioasă activitate înseamnă pentru noi un minunat prilej de bilanț al marilor realizări obținute de Asociațiile Studenților Comunisti din Centrul Universitar Cluj-Napoca. Astfel, în acest răs-timp, organizația noastră a obținut succese deosebite pe tărîmul învățămîntului, cercetării și producției, al educării și pregătirii multilaterale a tineretului universar.

(Tribuna, 19 martie 1987)

IOAN RUS

Președinte al Consiliului U.A.S.C.
din Centrul Universitar Cluj-Napoca

Ei coboară din pădure pe tăpșan / Printre frunzele întinse pe glie / Și așteaptă ca Vadim și Adrian / Să-i descrie pe amîndoi în poezie

FAPTE GLORIOASE ALE TOVARĂȘULUI OCTAV COSMÎNCĂ, ÎN PRESA COMUNISTĂ

„Ieri a părăsit Capitala, îndreptându-se spre Bonn, o delegație a Uniunii Tineretului Comunist alcătuită din tovarășii Nicolae Ungureanu, adjunct de șef de secție la C.C. al U.T.C., și Axente Frăsineanu, activist al C.C. al U.T.C., care la invitația Ministerului Federal al Tineretului, Familiei și Sănătății, va face o vizită în R.F. Germania. La plecare, pe Aeroportul București – Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășul Octav Cosmîncă, adjunct de șef de secție la C.C. al U.T.C., de activiști ai C.C. al U.T.C.”

(Scînteia Tineretului, 23 aprilie 1974, pagina 5)

„Ieri, s-a înapoiat în Capitală, venind de la Bonn, delegația U.T.C. alcătuită din tovarășii Nicolae Ungureanu, adjunct de șef de secție la C.C. al U.T.C. și Axente Frăsineanu, activist al C.C. al U.T.C., care la invitația Ministerului Federal al Tineretului, Familiei și Sănătății din R.F. Germania a făcut o vizită în această țară. La sosire, pe Aeroportul București – Otopeni, delegația a fost salutată de tovarășul Octav Cosmîncă, adjunct de șef de secție la C.C. al U.T.C., de activiști ai C.C. al U.T.C.”

(Scînteia Tineretului, 30 aprilie 1974, pagina 5)

Participarea sindicatelor la elaborarea și aplicarea legislației muncii

Partidul nostru a acordat și acordă o atenție deosebită dezvoltării democrației socialiste considerînd-o ca o latură esențială a construcției socialismului. În acest sens, tovarășul Nicolae Ceaușescu sublinia că „democrația socialistă constituie nu numai o parte inseparabilă a socialismului, ci și o necesitate obiectivă pentru făurirea cu succes a noii orînduirii sociale.”

În lumina orientărilor și indicațiilor secretarului general al partidului, sub direcția sa îndrumare, în țara noastră s-a realizat un adevărat sistem de conducere democratică a țării de către popor, ale cărui organisme – consiliile oamenilor muncii, adunările generale ale oamenilor muncii, consiliile populare, organizațiile obștești, organele de conducere democratică la nivel național – funcționează ca un mecanism unitar, sub conducerea Partidului Comunist Român.

Sindicatelor le revin răspunderi însemnate în soluționarea problemelor sociale, în urmărirea modului cum se realizează în practică politica partidului Comunist Român în domeniul îmbunătățirii continue a condițiilor de muncă și de viață.

O caracteristică a actualei etape de dezvoltare a societății noastre o constituie lărgirea formelor de participare a oamenilor muncii la dezbaterile problemelor vieții economice și sociale, la conducerea statului, inclusiv la activitatea sa legislativă. Semni-

ficativ în acest sens este faptul că unul din principiile fundamentale stabilite de Conferința Națională a Partidului Comunist Român din decembrie 1977 cu privire la îmbunătățirea legislației se referă la perfecționarea cadrului de participare directă și nemijlocită a colectivelor de oameni ai muncii, a maselor populare, la activitatea de elaborare a legilor.

Această trăsătură a democrației socialiste se realizează atât prin participarea directă a oamenilor muncii, cît și prin intermediul organizațiilor de masă și obștești, în acest sens rolul sindicatelor fiind substanțial. „Ca organizații ale oamenilor muncii, în cadrul diviziunii muncii între diferite organisme ale societății, sindicatele – subliniază tovarășul Nicolae Ceaușescu în Cuvîntarea rostită la Congresul U.G.S.R. din aprilie 1981 – au datoria să acorde o atenție deosebită condițiilor de muncă și de viață ale celor ce muncesc, în general, tuturor problemelor sociale, participînd activ la elaborarea legilor și hotărîrilor necesare îndeplinirii în cele mai bune condiții a programului adoptat de Congresul al XII-lea al partidului în vederea creșterii bunăstării oamenilor muncii.”

(Editura Politică, București, 1981)

VALER DORNEANU

Cunoașterea istoriei poporului român – teme al îndeplinirii prezente

(continuare din numărul trecut)

Temei al însuși devenirii noastre, al făuririi personalității, al împlinirii ca oameni, cunoașterea istoriei patriei este o necesitate determinată și de locul pe care-l ocupă educația patriotică în ansamblul operei de formare a omului nou. Formarea unei conștiințe înaintate, revoluționare, situate la nivelul cel mai înalt al înțelegerii exigențelor contemporaneității, constituie chezașia participării la edificarea noii societăți. **Funcția esențială a întregii activități ideologice și a muncii politico-educative constă în stimularea și mobilizarea pleneră a energiilor poporului, în dinamizarea și orientarea lor către îndeplinirea marilor obiective prevăzute în programele adoptate de partid, în vederea ridicării necontenite a patriei pe noi culmi de civilizație și progres.** „Este necesar – sublinia secretarul general al partidului – să înțelegem că ne găsim într-o asemenea etapă de dezvoltare în care activitatea ideologică, politico-educativă, nivelul general de cultură reprezintă un factor de importanță deosebită pentru întreaga noastră activitate de partid și de stat, pentru însuși opera de făurire cu succes a societății socialiste”. **Cunoașterea istoriei, parte integrantă esențială a bagajului cultural, se constituie într-o necesitate imperioasă, scopul îndeplinirii conștiente, în deplină libertate de spirit, a marilor obiective ce stau în fața dezvoltării țării. Spiritul de dreptate și răspundere, sentimentul de apărare a proprietății socialiste, a socialismului, a independenței României, țeluri majore, după cum arăta tovarășul NICOLAE CEAUȘESCU în Expunerea la recenta Plenară lărgită a C.C. al P.C.R. – spiritul patriotismului revoluționar, simțămîntul dragostei de patrie, atribute esențiale ale personalității omului nou, cu o înaltă conștiință revoluționară, sint puternic și indisolubil legate de cunoașterea trecutului glorios de luptă și jertfă al neamului, de cunoașterea și interpretarea exactă a istoriei.** „Să educăm tineretul și poporul nostru – sublinia cu același prilej secretarul general al partidului – în spiritul patriotismului revoluționar, al hotărîrii neabătute ca în orice împrejurări să fie gata de a apăra cuceririle revoluționare și socialismul, de a face totul pentru înaintarea neabătută a patriei noastre spre cele mai înalte culmi de progres și civilizație”. Vibrația patriotică, participarea afectivă la asemenea îndepliniri, adevărate de gînd și faptă la devenirea țării trec prin cunoașterea – de către fiecare – a istoriei neamului, a marilor izbînzii și sacrificii ce-au durat în conștiința noastră națională respectul sacru pentru valori morale perene: adevăr, dreptate, independență. (Flacăra Iașului, 28 octombrie 1989, Nr. 13.385, p. 2)

LECTOR DR. IOAN SOLCAN

Tare bine-i a-nțelege: Bunul simț e ca o lege!

Vă prezentăm câteva imagini, surprinse de fotoreporterul Constantin Duma, la diferite discoteci din oraș, notive, toate, de reflecție pentru... intervenție. În discuțiile pe care le-am purtat cu membrii brigăzii, ne-am întrebat, la rîndu-ne: oare cine li învață pe ti erii muncitori ori elevi să ai-bă – ori de cîte ori vin la o întrunire unde vor să se simtă bine, să se recreeze, să aște ceva nou, să lege prietenii, să-și cunoască chiar viitoarea tovarășă (sau tovarăș) de viață, – să ai-

bă dec!, o ținută decentă, curată, oglindă a respectului față de sine însuși, de colectivitatea în care intră?

Deocamdată, la această întrebare lăsăm să vorbească cele 5 portrete de tineri întîlniți la discoteci într-o ținută în total dezacord față de modul cum ar trebui să arate un băiat ori o fată veniți intru-n „caz de cultură și educație”. În detaliu, asupra problemei, vom formula concluziile în EPILOG.

Iată un tînar muncitor de la o întreprindere timișoreană cu care se poate discuta civilizată. Dar... nimeni nu i-a vorbit pînă acum despre ținuta la o seară de dans, despre faptul că nu e civilizată să danseze cu pălăria pe cap!

— Uitați-vă la el, și propuneți un text pe care să-l inserăm sub fotografie, spuneți-vă o părere despre ce reprezintă acest copil de 14 ani, venit la „disco 53”... Știe dirigintele clasei în ce ținută se duce la o seară de dans?

Așe cum am aște moda hipi nu mai este „la modă”. Am întrebat cîteva tineri dacă le-ar place să danseze cu un asemenea individ. Ni s-a răspuns scurt: — „Cum să dansez? Ma sperie!...”